

A
J
N
G
E
L

Z D R A V K O
K O P A S

Savjet galerije: Miroslav Gašparović, Darko Sačić i Zlatan Vrkljan
Savjetnik za Sloveniju: Ivo Prančić

Izdavač:
Zlati ajngel d.o.o. Varaždin
Gajeva 15, 42000 Varaždin
telefon: 042 212 702, info@ajngel.hr

Za izdavača: Darko Sačić
Urednik i dizajn kataloga: Darko Sačić
Predgovor: Gorka Ostojić Cvajner
Priprema i tisak: TIVA Tiskara Varaždin
Naklada: 200 primjeraka

www.ajngel.hr

Izvedbu izloženih fotografija sufinancirala Primorsko-goranska županija
PROGRAM GALERIJE PODRŽAVA MINISTARSTVO KULTURE RH

V A R A Ž D I N
2 - 1 8 . 6 . 2 0 1 7 .

T R I J A D A

Na poziv Darka Sačića, voditelja ugledne galerije Zlati Ajngel iz Varždina upućenog umjetničkom fotografu ZDRAVKU KOPASU iz Rijeke, kustoski se priključujem s radošću, potaknuta s najmanje tri valjana razloga. Na prvom mjestu sam je umjetnik koji se nakon više od dva decenija služenja promociji i prezentaciji drugih i drugoga napokon posvetio sebi i svojoj primarnoj vokaciji - umjetničkoj fotografiji. Na drugom mjestu njegova je art produkcija koja je u par godina intenzivnog rada i izlaganja afirmirala njegov zanatski i umjetnički iznimno pošten i koherentan svijet fotografije. I na trećem mjestu poziv je galerije koja svojom višegodišnjom izlagačkom praksom nameće visoke estetske kriterije koji obvezuju svakog autora.

U daljnjoj razradi izlagačkog koncepta, snažno podupirući radni kontinuitet autora, opredijelili smo se za recentnije radove koji potvrđuju genezu njegove upečatljive stilnosti. To su akcenti iz tri ciklusa, dva sa crno/bijelim i jedan sa kolor fotografijama, koji izbor čini sumarij ove izložbe.

Iz svih navedenih razloga posegnula sam za zbirnim nazivom izložbe Tri ja da, koji u sebi sadrži broj tri koji, bilo da se pojavljuje u geometrijskom obliku trokuta, ili u svom mitskom i mističnom liku Trojstva, on uvijek jest potrebna poveznica koliko i kreativno načelo. Ono koje sadrži energetski potencijal, rađa plam koji prosvjetljuje i obasjava. Razlomila sam ga u tri sloga bez grizodušja.

Prvo lice jednine tu je s razlogom afirmacije osobne zamjenice koja osvještava personalnost i individualnost autora naspram globalnog diktata impersonalnosti i kolektivizma čime se autor i mišlju i djelom opire.

I na koncu afirmativna čestica koja je još jedna poluga samoiskazanja, samopotvrde, sve bez egomanije i egotripa, odlika potpuno stranih ovom samozatajnom i ozbiljnom autoru.

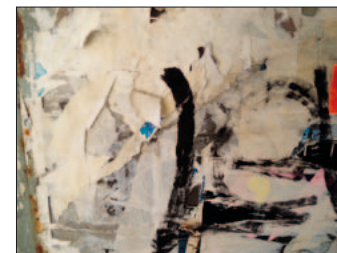
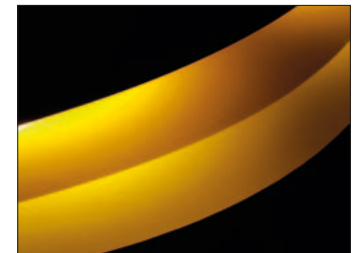
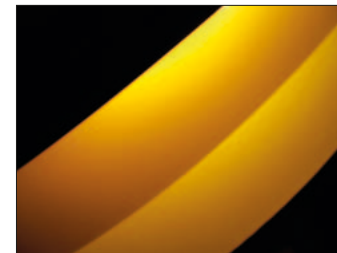
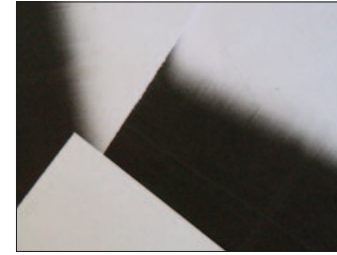
U interesu pak temeljitosti valja ovdje spomenuti intelektualna i filozofska načela teze, antiteze i sinteze i podsjetiti na trostepenost koja u idealističkoj Hegelovoj filozofiji karakterizira dijalektički razvoj, pa ćemo tako pokušati osmotriti i pojmiti ovo heterogeno, ali u suštini iznimno harmonično i koherentno umjetnikovo ostvarenje.

Ako je Kopasova crno/bijela fotorola njegova teza, odnosno postavljanje prvog stupnja artističkoga rasta, onda u njoj prepoznajemo poeziju stišanoga glasa. To je prisna, osobna, tiha, meditativna zen poezija u kojoj svaka fotografija/isječak jest entitet, dok cjelina čini poemu posvećenu ljepoti i miru rajskih vrtova i nekih privilegiranih prostora koji odišu čistoćom.

Ako luminoobjekti jesu njegova antiteza, onda su evidentno poricanje polaznoga stajališta i rađeni su s ciljem dijalektičkog suprostavljanja opreka. Dakle poetsko je, telurno i htonsko otklonjeno na ime konstruktivističkog postulata koji racionalizira i minimalizira, odnosno mimezis zamjenjuje za mimikriju, tako da čak i ne znamo što jest objekt žudnje ove njegove serije fotografija. No, toliko su savršene same po sebi da prepoznavanje i nije nužno. Važna je magija koju nam one sa nevjerovatnom lakoćom emaniraju.

Ako pak njegovo "slikanje fotoaparatom" uzbudljivih, krajnje hedonističkih prizora bez opisa, to "piturivanje" fragmenata koji mirišu na Mediteran i nose dugo pamćenje jest njegova umjetnička sinteza, onda je ona najviši stupanj pomirenja razriješenih protuslovlja i sretna kohabitacija svega na najvišoj tvorbenoj, umjetničkoj i duhovnoj platformi, izrečena samo u tri slike.

U konačnici Zdravko Kopas ovom je izložbom dokazao najteže. Da je bez pjesme poeta, da je bez objekta arhitekt i da je slikar bez kista. I najvažnije, da je istinski dobar fotograf.

B I O G R A F I J A

Rođen je u Opatiji 1954.godine. Već zarana se počinje baviti fotografijom i nekoliko slijedećih godina tim se medijem bavi profesionalno. Stjecajem životnih okolnosti zapošljava se u Umjetničkom paviljonu „Juraj Šporer“ u Opatiji, gdje počinje raditi na promociji likovnih umjetnika, te tako zapostavlja vlastiti rad. 1993.sa suprugom Đurđicom Dehad osniva Umjetničku agenciju KOPART,koja u Rijeci djeluje kontinuirano od 1995.godine na predstavljanju hrvatskih umjetnika, kao i umjetnika iz susjednih zemalja. Intenzivno izlaže od 2005.g.samostalno i skupno na brojnim izložbama u zemlji i inozemstvu.Za svoje radove višestruko je nagrađivan i pohvaljivan. Član je HDLU-a Rijeka i HZSU-a u statusu multimedijalnog umjetnika. Živi i radi u Rijeci, Opatiji i Hreljinu.